

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/954**af 14. juni 2021****om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Schengenreglerne kan tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaters område, i en periode på 90 dage inden for 180 dage færdes frit på alle andre medlemsstaters område.
- (2) Den 30. januar 2020 erklærede generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) det globale udbrud af severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (sars-CoV-2), som forårsager coronavirussygdom 2019 (covid-19), for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. Den 11. marts 2020 foretog WHO en vurdering, der karakteriserede covid-19 som en pandemi.
- (3) For at begrænse spredningen af sars-CoV-2 har medlemsstaterne truffet nogle foranstaltninger, der har haft indvirkning på rejser til og inden for medlemsstaternes område, såsom indrejserestriktioner for eller krav til personer, der rejser på tværs af grænserne, om at gå i karantæne eller selvisolation eller at blive testet for sars-CoV-2-infektion. Sådanne restriktioner har skadelige virkninger for personer og virksomheder, navnlig personer bosiddende i grænseregioner, som dagligt eller hyppigt passerer grænsen med henblik på arbejde, forretning, uddannelse, familiebesøg, lægebehandling eller pleje.
- (4) Den 13. oktober 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1475 ⁽²⁾, som indførte en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien.
- (5) Den 30. oktober 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1632 ⁽³⁾, hvori det henstillede til de medlemsstater, der er bundet af Schengenreglerne, at anvende de principper, de fælles kriterier, de fælles tærskelværdier og den fælles ramme for tiltag, herunder henstillingerne om koordinering og kommunikation som fastlagt i henstilling (EU) 2020/1475.
- (6) Mange medlemsstater har iværksat eller agter at iværksætte initiativer for at udstede covid-19-vaccinationscertifikater. For at sådanne vaccinationscertifikater kan anvendes effektivt i forbindelse med rejser på tværs af grænserne inden for Unionen, er det imidlertid nødvendigt, at de er fuldt ud interoperable, kompatible, sikre og kontrollerbare. En fælles tilgang blandt medlemsstaterne er påkrævet for så vidt angår indholdet og formatet af samt principperne, de tekniske standarder og sikkerhedsniveauet for sådanne vaccinationscertifikater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 9.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.6.2021.

⁽²⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3).

⁽³⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/1632 af 30. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien i Schengenområdet (EUT L 366 af 4.11.2020, s. 25).

- (7) Inden datoen for denne forordnings anvendelse fritog flere medlemsstater vaccinerede personer for visse rejserestriktioner. I de tilfælde, hvor medlemsstaterne accepterer bevis for vaccination for at fravige rejserestriktioner, der i overensstemmelse med EU-retten er indført for at begrænse spredningen af sars-CoV-2, såsom et krav om at gå i karantæne eller selvisolation eller at blive testet for sars-CoV-2-infektion, bør de være forpligtet til på de samme betingelser at acceptere vaccinationscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 ⁽⁴⁾. Sådant accept bør finde sted på de samme betingelser, hvilket f.eks. betyder, at hvis en medlemsstat anser det for tilstrækkeligt at give en enkelt dosis af en vaccine, bør den også anse det for at være tilstrækkeligt for indehavere af et vaccinationscertifikat, hvori der anføres en enkelt dosis af samme vaccine.
- (8) Harmoniserede procedurer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁵⁾ bør ikke forhindre medlemsstaterne i at beslutte at acceptere vaccinationscertifikater udstedt for andre covid-19-vacciner, for hvilke der er udstedt en markedsføringstilladelse af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽⁶⁾, covid-19-vacciner, som det er midlertidigt tilladt at udlevere i henhold til artikel 5, stk. 2, i nævnte direktiv, og covid-19-vacciner, der har gennemgået hele proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer. Hvor sådanne covid-19-vacciner efterfølgende modtager en markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, vil forpligtelsen til at acceptere vaccinationscertifikater på de samme betingelser også omfatte vaccinationscertifikater udstedt af en medlemsstat for den pågældende covid-19-vaccine, uanset om certifikaterne blev udstedt før eller efter udstedelsen af tilladelse via den centraliserede procedure. Forordning (EU) 2021/953 fastlægger en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Den finder anvendelse på unionsborgere og tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere.
- (9) I overensstemmelse med artikel 19, 20 og 21 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽⁷⁾ kan tredjelandstatsborgere, der er omfattet af disse bestemmelser, frit færdes på medlemsstaternes område.
- (10) Uden at det berører de fælles regler vedrørende personers passage af de indre grænser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽⁸⁾ og med henblik på at lette rejser inden for medlemsstaternes område for tredjelandstatsborgere, der har ret til at foretage sådanne rejser, bør rammen for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der er indført ved forordning (EU) 2021/953, også finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af nævnte forordning, forudsat at de lovligt bor eller opholder sig på en medlemsstats område, og at de i overensstemmelse med EU-retten har ret til at rejse til andre medlemsstater.
- (11) Denne forordning har til hensigt at lette anvendelsen af proportionalitetsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling med hensyn til rejserestriktioner under covid-19-pandemien, samtidig med at der tilstræbes et højt folkesundhedsbeskyttelsesniveau. Den bør ikke fortolkes således, at den letter eller tilskynder til vedtagelsen af restriktioner for den frie bevægelighed eller restriktioner for andre grundlæggende rettigheder som reaktion på covid-19-pandemien. Derudover begrundes et eventuelt krav om kontrol af certifikater, der indføres ved forordning (EU) 2021/953, ikke i sig selv en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. Kontrol ved de indre grænser bør fortsat være en sidste udvej, der er underlagt særlige regler fastlagt i forordning (EU) 2016/399.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (se side 1 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddellagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽⁷⁾ EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (12) Eftersom denne forordning finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der allerede lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, bør den ikke forstås således, at den giver tredjelandstatsborgere, der ønsker at rejse til en medlemsstat, ret til at modtage EU's digitale covidcertifikat fra den pågældende medlemsstat inden ankomsten til dens område. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at udstede vaccinationscertifikater på konsulære repræsentationer.
- (13) Rådet vedtog den 30. juni 2020 henstilling (EU) 2020/912 ⁽⁹⁾ om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen og eventuel ophævelse af disse restriktioner. Denne forordning omfatter ikke midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (15) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽¹⁰⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. For at gøre det muligt for medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, at acceptere covid-19-certifikater udstedt af Irland til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på dets område med henblik på at lette rejser inden for medlemsstaternes område, bør Irland udstede covid-19-certifikater, der opfylder kravene i tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, til disse tredjelandstatsborgere. Irland og de øvrige medlemsstater bør acceptere certifikater, som udstedes til tredjelandstatsborgere, der er omfattet af nærværende forordning, på grundlag af gensidighed.
- (16) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (17) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹¹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹²⁾.
- (18) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹³⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽¹⁴⁾.
- (19) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske

⁽⁹⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽¹¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹⁶⁾.

- (20) Målet for denne forordning, nemlig at lette rejser for tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien ved at indføre en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-certifikater om en persons covid-19-vaccination, test eller restitution, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) I betragtning af situationens hastende karakter i forbindelse med covid-19-pandemien bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (22) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ og afgav en fælles udtalelse den 31. marts 2021 ⁽¹⁸⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender de regler, der er fastlagt i forordning (EU) 2021/953, på tredjelandstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller bor på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 2

Forudsat at Irland har meddelt Rådet og Kommissionen, at det accepterer de i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2021/953 omhandlede certifikater udstedt af medlemsstaterne til personer, der er omfattet af nærværende forordning, accepterer medlemsstaterne på de betingelser, som er fastsat i forordning (EU) 2021/953, covid-19-certifikater udstedt af Irland i et format, der overholder kravene til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er indført ved forordning (EU) 2021/953, til tredjelandstatsborgere, der har ret til frit at rejse inden for medlemsstaternes område.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2021 til den 30. juni 2022.

⁽¹⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁶⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁸⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. COSTA
Formand
